

SENTÈNCIA 2004-36 DE 8 D'OCTUBRE DE 2004

CASS

Pensió mínima de vellesa de 5000 punts – la interessada no compleix les condicions – no justifica d'un període de cotització a la CASS de 180 mesos a partir del 1 d'abril de 1968.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. A.E.H. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 23 de juny de 2003, sol·licitant l'anul·lació de l'acte impugnant i el reconeixement del dret a percebre una pensió mínima de 5000 punts

2.- En la seva sentència del 16 de febrer del 2004, el Tribunal des Batlles ha estimat la demanda formulada per la Sra. A.E.H. i ha anul·lat la resolució de la CASS del 23 de juny del 2003.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 6 d'abril del 2004, la CASS manifesta principalment que:

-la sentència recorreguda incorre el vici d'incongruència; per aquesta raó s'haurà de reformar, excloent del pronunciament tota referència a la regularització de cotitzacions antigues;

-la pensió mínima no pot atorgar-se sense regularització prèvia de cotitzacions i aquesta no pot imposar-se, perquè l'obligació correspon al patró i aquest no és part en el judici;

-no havent-se procedit a la regularització de cotitzacions endarrerides la Sra. A.E.H. no tenia aquell 18 de març de 2003, cap nova situació de fet ni de dret que permetés considerar que la seva petició de millorar la pensió era nova o diferent. Res no havia canviat des d'aquell primer rebuig del 24 de febrer de 2003. Per tant, la sol·licitud de pensió mínima era caducada;

-com que la regularització de cotitzacions endarrerides ni s'ha produït, ni pot produir-se sense ésser jutjat el patró eventualment obligat a fer-la, no hi ha lloc a concedir la pensió mínima de 5000 punts;

- la CASS encara que volgués renunciar a la prescripció guanyada no pot fer-ho, en interès dels restants cotitzants del patrimoni vellesa, que es veurien perjudicats per una tal « renúncia ».

En el seu escrit de conclusions de data 8 de juny de 2004, la CASS afegeix:

-La introducció d'una condició en el pronunciament de la sentència vulnera l'article 54 de la Llei jurisdiccional: dir que la Sra. A.E.H. és mereixedora dels 5000 punts de vellesa « prèvia regularització de les cotitzacions que es troben pendents », és no dir res;

-Però és que a més, no ha estat objecte del procediment la discussió sobre quines cotitzacions s'haurien de regularitzar. No hi cap pronunciament judicial sobre la qüestió, sense escoltar el patró;

-no és d'interès general, sinó particular de la Sra. A.E.H., renunciar a oposar-li la prescripció;

-en fi, és clar que la Sra. A.E.H. pretén obtenir un benefici d'una situació il·legal, provocada o almenys consentida per ella mateixa.

4.- En la seva contesta de data 14 de maig del 2004, la Sra. A.E.H. manifesta principalment que:

-va ser la pròpia CASS que va lliurar a la Sra. A.E.H. i al seu patró el detall de dita regularització de cotitzacions;

-la regularització de cotitzacions antigues es un concepte « inventat » per la pròpia CASS fa molts anys;

-la possibilitat de regularitzar les cotitzacions, és un element nou que s'introdueix per exclusiva indicació de la CASS, ja que la Sra. A.E.H. la desconeixia. La Sra. A.E.H. té dret a la pensió, ja que els incompliments del seu patró no la poden afectar a ella, ja que no n'era la responsable;

-més que frau va existir molt desconeixement pels patrons i, especialment en empreses de talla mínima i familiar com aquella per la que va treballar la Sra. A.E.H. com a assalariada.

Confirma els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 3 de juny de 2004.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer: Competència .-El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon: Com ho ha jutjat diverses vegades aquesta Sala, el règim previst en l'article 41 és excepcional i les seves condicions d'aplicació han de ser apreciades de manera restrictiva. Està destinat a permetre als assegurats que no haguessin cotitzat de manera suficient, a causa de les condicions d'entrada en vigor de règim andorrà de seguretat social, de constituir-se una pensió de vellesa "digna".

En aquest cas, la Sra. A.E.H. ha estat en condicions de cotitzar i s'ha situat de manera voluntària en la seva situació actual.

Tercer: La situació de la Sra. A.E.H. ha de ser analitzada com segueix:

El seu període d'activitat salarial és superior al seu període d'activitat no salarial. Segons la jurisprudència constant d'aquesta Sala, cal examinar la seva situació respecte a les condicions establertes per l'article 41 pels assalariats. L'interessada ha demanat ella mateixa de beneficiar-se d'una pensió d'assalariada (veure foli 52 à 54).

Entre les condicions establertes per aquest text, figura l'exigència de la justificació « d'un període de cotització a la CASS de 180 mesos a partir de l'1 d'abril de 1968 ».

No consta que en l'estat actual de l'expedient, la Sra. A.E.H. compleixi aquesta condició i aleshores és just que la CASS li hagi refusat l'atribució d'una pensió mínima de 5000 punts (decisió del 24 de febrer del 2003, veure foli 58 i decisió del 23 de juny del 2003, veure foli 75).

Quart: Cal concloure doncs, que la Sra. A.E.H. no compleix les condicions establertes per la llei per tal de beneficiar-se de la pensió mínima de 5000 punts. L'argument segons el qual la CASS hagués permès en altres casos regularitzacions de cotitzacions no pot prosperar. Efectivament, un dels principis essencials del dret públic és que els ciutadans han de respectar les condicions previstes per la llei i que les eventuais toleràncies admeses en certs casos per les autoritats públiques no són creadores de drets a favor dels altres administrats.

En aquests condicions, el recurs d'apel·lació presentat per la CASS s'ha d'estimar.

D E C I S I Ó

El Tribunal Superior d'Andorra, Sala Administrativa en nom del Poble Andorra ha decidit:

Primer: Estimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon: Anul·lar la sentència recorreguda i declarar que la Sra. A.E.H. no té dret a ésser beneficiària d'una pensió mínima de 5000 punts dels assalariats.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.